

Bakalářská práce se zabývá problematikou religiozity současných Krymských Tatarů po jejich repatriaci z exilu, kde přebývali po masové deportaci z roku 1944 a procesem velmi rychlé a silné reislamizace Krymského poloostrova, jež probíhá od konce 80. let 20. století. Vedle toho také jejím vlivem na lokální vztahy a roli Krymských Tatarů v ukrajinsko-ruském konfliktu týkajícím se Krymu. Jedná se o interdisciplinární práci s prvky sociologie, religionistiky, historie, politologie a mezinárodních vztahů. Práce je rozdělena na tři kapitoly. První pokrývá stručné dějiny Krymských Tatarů, druhá krymské politické organizace a jejich postoje vůči islámu a třetí muslimské náboženské organizace, fyzické indikátory obnovení islámu na Krymu, roli islámu na úrovni každodenního života Krymských Tatarů a eventuelní konfesijní konflikty. Z citovaných sociologických průzkumů vyplývá silný sekulární charakter Krymských Tatarů, který spočívá v nedodržování náboženských předpisů a obřadů a časté identifikaci se s islámem jakožto historicko-kulturní tradicí svého národa. Radikální islámská hnutí mají mezi Krymskými Tatarsy a jejich organizacemi i přes jistou aktivizaci a růst jen malou podporu. Z výzkumu také vyplývá, že téma islámu je často zneužíváno muslimskými i nemuslimskými organizacemi v politickém boji a taktéž lze pozorovat i jednotlivé konflikty mezi příslušníky etnických skupin a konfesí, které však většinou nemají náboženský a masový charakter a mnohdy jsou pouze umělými konstrukty vytvořenými lokálními médii a eskalovány politiky. V principu pak lze potvrdit stanovenou hypotézu a konstatovat, že islám Krymských Tatarů se do značné míry posunul směrem k prvku národní sebeidentifikace.